

er mistanke om trafficking af en mindreårig. Der bør tages konkret stilling til børns særlige rettigheder, og politiet bør modtage undervisning i et trafficked barns ret til at blive set som et offer og ikke som en kriminel.

Når det drejer sig om identifikation af ofre, er det vigtigt, at en handlingsplan tager højde for, at der skal etableres undervisning af politiet og andre relevante myndigheder. Voksne, der er indforståede med egen udnyttelse, er ikke i alle situationer trafficked. I denne sammenhæng er det overordentlig vigtigt, at alle politikredse ved, at et udenlandsk barn i prostitution eller udnyttet til tyveri per definition ikke kan være skyld i egen udnyttelse. Undervisning af politiet vil kunne medvirke til, at politimyndighederne i første række undersøger, om et udenlandsk barn, der findes involveret i eksempelvis kriminalitet eller prostitution, er offer for trafficking, før man ser på eventuelle straffetretlige aspekter. Politiet/socialt myndigheder må undervises i, hvilke forhold de bør være opmærksomme på.

Ad 3.2

I handlingsplanen bør der tages stilling til, hvor det vil være sikkert for et trafficked barn at opholde sig, mens det er i Danmark. Det er ikke nødvendigvis godt for et barn at opholde sig i samme miljø som voksne, der har været ofre for trafficking. Samtidig skal barnet naturligvis også beskyttes fra traffickers, så de ikke kender til barnets opholdssted. Som det er nu, er det ikke svært for eventuelle traffickers at genfinde børn, der beder om asyl, i danske asylcentre. Der er heller ingen klarhed over, hvor længe et barn, hvorom der hersker begrundet mistanke om trafficking, har mulighed for at blive i Danmark.

Når der ikke er garanti for, at et trafficked barn bliver identificeret, eller en fast procedure for, hvor barnet skal placeres, er der heller ingen garanti for, at de rådgivere og professionelle, der hjælper barnet, har erfaring i at arbejde med børn og er uddannede til at forstå et trafficked barns særlige problemstillinger. Der er heller ingen sikkerhed for, at børnene får alternative muligheder for deres fremtid afklaret og indsigt i, hvilken hjælp de eventuelt vil kunne få til at komme ud af det udnyttende miljø. Fagpersoner bør uddannes på disse områder, så de kan rådgive og beskytte børnene bedst muligt.

For gruppen af børn, der bliver seksuelt udnyttet, er det vigtigt, at myndighederne forstår deres helt særlige problemstilling og de faktorer, der fastholder dem i udnyttelsen.

Ad 3.3

For øjeblikket er det de sociale myndigheder og politiet, der har ansvaret for børnenes hjemsendelse. Da der ikke eksisterer retningslinjer for sagsbehandlingen, er denne afhængig af den enkelte sagsbehandlers indsigt. I et så decentraliseret system som det kommunale er det umuligt, at alle besidder det nødvendige kendskab til eventuelle hjemsendelsesprocedurer. Derfor bør en central ressourceenhed uddannes til at kunne rådgive og etablere relevante netværk i børnenes hjemlande.

Ad 4.

I forbindelse med både identificering, rehabilitering og reintegration er det overordentlig vigtigt, at der etableres samarbejdsnetværk mellem danske og udenlandske ngo'er og danske og udenlandske myndigheder.

Ad 5.

Integrationsministeren har taget initiativ til, at problemstillingen omkring børn, der bliver trafficked til Danmark, nu bliver undersøgt nærmere. Integrationsminister Bertel Haarder kunne på det ovenfor omtalte samråd oplyse, at der på baggrund af de oplysninger, Integrationsministeriet foreløbig har indhentet, ikke er anledning til at tro, at problemet er særlig udbredt. Integrationsminister Bertel Haarder fremsførte endvidere på samrådet, at man ikke skulle annoncere med udvidede opholdsmuligheder for traffickingofre i Danmark.

Et argument for en handlingsplan er netop, at en annoncering af ofrenes muligheder vil bane vejen for, at eventuelle ofre tør henvende sig til myndighederne i forvisning om, at der er hjælp og beskyttelse at hente imod de kriminelle bagmænd. Som det også fremgår af både danske og internationale undersøgelser, er ofrenes angst for at henvende sig til myndighederne ofte en af de største barrierer i hjælpearbejdet. Børnene er ofte og med rette bange for deres traffickers hævn. Ved tydeligt at oplyse børnene om deres rettigheder opnår regeringen både at få et bedre overblik over antallet af mindreårige traffickingofre og et redskab til bekæmpelse af denne umenneskelige udnyttelse af børn. Dette rationale lå i øvrigt også bag regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, og man kan vel i et vist omfang sige, at dette rationale har vist sig at holde stik, og at ofre er begyndt at henvende sig til myndigheder og ngo'er.

For at opnå det bedst mulige overblik over omfanget af handel med børn er der yderligere behov for en undersøgelse af mindreårige udenlandske drenge i